

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Балчик, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БАЛЧИК в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГАЛИН ХР. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря МАЯ М. ЕНЕВА
като разгледа докладваното от ГАЛИН ХР. ГЕОРГИЕВ Гражданско дело № 20233210100747 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявена искова молба от Г. С. М. ЕГН***** от ***, чрез адвокат П. П. П. от АК-Д., със съдебен адрес в *** срещу А. Г. К. ЕГН***** от ***

Първоначално исковата молба е подадена в Районен съд-Каварна, където е образувано Гражданско дело №347/2022 по описа на КРС. поради масов отвод на съдиите в КРС, делото е изпратено в Окръжен съд-Добрич. С Определение №1025 от 06.12.2023 година постановено по ВЧгр. дело №823/2023 по описа на ДОС, делото е изпратено по подсъдност на Районен съд-Балчик. В БРС то е получено с Рег. №5619 от 13.12.2023 година като е образувано настоящото производство по Гражданско дело №747/2023 по описа на БРС.

Предявени са отрицателни установителни иски с правно основание в разпоредбите на чл.439 от ГПК, във вр. чл.124 ал.1 от ГПК, във вр. чл.110 от ЗЗД.

В исковата си молба, ищцата моли съда да постанови съдебно решение с което да **установи в отношенията между страните, че ответника А. Г. К. с ЕГН ***** с адрес ***, не може да иска от ищцата Г. С. М. с ЕГН ***** от *** изпълнение, въз основа на:**

- изпълнителен лист № 119 12.07.2016г. издаден от Окръжен съд Добрич. въз основа на Решение № 197 07.07.2016г. но в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич, с който Г. С. М. с ЕГН ***** е осъдена да заплати на А. Г. К., ЕГН ***** от **13 425** лв./тринадесет хиляди четиристотин двадесет и пет лева/, представляваща съответната на притежаваните от нея идеални части в съсобствеността сума на увеличената стойност на делбения имот в резултат на извършените от ищцата подобрения;

- изпълнителен лист № 189/18.10.2016г. издаден от Окръжен съд Добрич, въз основа

на Решение № 241/10.10.2016г. по в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич, с който Г. С. М. с ЕГН ***** е осъдена да заплати на А. Г. К., ЕГН ***** **законна лихва върху главното** парично задължение в размер на 13 425 лв./тринадесет хиляди четиристотин двадесет и пет лева/, считано от датата на подаване на исковата молба в съда /01.11.2010г./ до окончателното му изплащане **поради погасяваш по давност на материалното право, установено със съдебните решения, въз основа на която е издаден изпълнителния лист срещу ищцата.**

Ищцата претендира присъждане и на направени деловодни разноски.

Препис от исковата молба е изпратен на основание чл.131 от ГПК на ответницата.

Последвал писмен отговор от ответницата по исковата молба. Писменият отговор е депозиран с Рег.№2588 на 05.09.2022год. в законовия едномесечен срок.

В исковата си молба,ищецът твърди, че:

Изпълнително дело № 20208100400560 по описа на ЧСИ Н.Н. с рег. № *** на КЧСИ е било първоначално образувано на 26.07.2016г. при ЧСИ С.Я. с рег. №*** на КЧСИ с район на действие Окръжен съд Варна под № 20167190400430 по описа на ЧСИ С.Я., с рег. № *** на КЧСИ с район на действие Окръжен съд Варна и впоследствие изпратено за продължаване на изпълнителните действия на съдебния изпълнител с район на действие Окръжен съд Добрич.

Изпълнителното дело е образувано по молба вх. № 1408/26.07.2016г. подадена от А. Г. К. с ЕГН ***** чрез адв. М.Ж. - ВАК срещу длъжника И.Н.К. с ЕГН *****, въз основа на представен изпълнителен лист № 119/12.07.2016г., издаден от Окръжен съд Добрич, въз основа на Решение № 197/07.07.2016г. по в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич за заплащане на сумата от 14 916,67 лв., представляваща съответна на притежаваните от него идеални части в съсобствеността сума на увеличената стойност на делбения имот в резултат на извършените от ищеца подобрения. С молбата за образуване са посочени изпълнителни способности насочени върху имуществото на И.К., с реализирането на които вискателя да се удовлетвори. С Разпореждане ЧСИ С.Я. е образувано изпълнителното дело, като съдебният изпълнител изрично е посочил, че същото се образува само срещу И.К..

Изпълнителен лист № 119/12.07.2016г., издаден от Окръжен съд Добрич, въз основа на Решение № 197/07.07.2016г. по в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич е издаден в полза на А. Г. К. срещу трима длъжници, всеки от които на самостоятелно основание дължи заплащане на суми:

- Г. С. М. - 13 425 лв.
- Б.Е.М. - 4 475 лв.
- И.Н.К. - 14 916,67 лв.

Изпълнителното дело, обаче е образувано на 26.07.2016г. за събиране на сумите единствено само спрямо И.Н.К..

С молба вх. № 793/24.07.2020г. подадена от А. К. до ЧСИ С. Я., същата моли да бъде изпратено изпълнителното дело за „продължаване на изпълнителното производство срещу длъжника И.Н.К.“ на ЧСИ Н.Н. с район на действие Окръжен съд Добрич.

През 2020г. е изпратено за продължаване на изпълнителните действия срещу И.Н.К. на ЧСИ Н.Н., с рег. № *** на КЧСИ с район на действие Окръжен съд Добрич, където е преобразувано под № 560/2020г.

На 28.07.2022г. ответника/взискател А. Г. К. образува, по същото изпълнително дело № 560/2020г. по описа на ЧСИ

Н.Н. и срещу длъжника Г. С. М. с ЕГН ***** с **молба вх. № 9301/28.07.2022г.**, въз основа на намиращия се по делото изпълнителен лист № 119/12.07.2016г. издаден от Окръжен съд Добрич, въз основа на Решение № 197/07.07.2016г. по в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич. С Разпореждане от същата дата на съдебният изпълнител, Г. С. М. е конституирана по изпълнителното дело като длъжник, за заплащане на сумата от 13 425 лв./тринадесет хиляди четиристотин двадесет и пет лева/,представляваща съответната на притежаваните от нея идеални части в съсобствеността сума на увеличената стойност на деления имот в резултат на извършените от ищцата подобрения. Наложена е възбрана върху недвижим имот, съсобствен между нея и другия конституиран длъжник Б.Е.М..

От дата на издаване на изпълнителен лист № 119/12.07.2016г. от Окръжен съд Добрич, въз основа на Решение № 197/07.07.2016г. по в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич, който е приложен по делото през 2016г. до 28.07.2022г., когато по тяхна молба са конституирани като длъжници Б.Е.М. и Г. М., изпълнителни действия не са извършвани.

От датата на издаване на изпълнителния лист до датата на образуване на изпълнителното дело на 28.07.2022г. спрямо Г. М. не са предприемани действия, с които да се прекъсне давностния срок. При липса на действия, които я прекъсват е следвало да изтече на 12.07.2021 г. Тук обаче следва да се съобрази и разпоредбата на чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците, съгласно който за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти. Съгласно параграф 13 от ЗР към закона сроковете, спрели да тека по време на извънредното положение, продължават да текат след изтичане на седем дни от обнародването на отмяната на извънредното положение на 14.05.2021 г. Следователно в периода от 13.03.2020 г. до 21.05.2020 г. погасителната давност не е текла. След прибавяне на същия период, в настоящия случай погасителната давност за процесните вземания е изтекла на 19.09.2021 г.

С молба вх. № 9487/09.08.2022г., А. Г. К. представя изпълнителен лист № 189/18.10.2016г., издаден от Окръжен съд Добрич, въз основа на Решение № 241/10.10.2016г. по в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич, за заплащане от Г. С. М. на законна лихва върху главното парично задължение в размер на 13 425

лв./тринадесет хиляди четиристотин двадесет и пет лева/, считано от датата на подаване на исковата молба в съда /01.11.2010г./ до окончателното му изплащане.

На първо място след като главното вземане е погасено по давност, то и акцесорното му вземане за законна лихва се погасява по давност на основание чл. 119 от ЗЗД.

Изпълнителният лист не е предявяван за събиране преди 09.08.2022г., поради което и давност не е прекъсвана. За първи път се връчва Покана за доброволно изпълнение на 15.08.2022г. на Г. М. с изх. № 13682/12.08.2022г.

От дата на издаване на изпълнителен лист № 189/18.10.2016г. издаден от Окръжен съд Добрич, въз основа на Решение № 241/10.10.2016г. по ВГр.дело № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич за акцесорното вземане за законна лихва до дата на присъединяване на вземането по изпълнителния лист на 09.08.2022г. са минали повече от пет години. При липса на действия, които я прекъсват е следвало да изтече на 12.07.2021 г. Тук обаче следва да се съобрази и разпоредбата на чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците, съгласно който за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат давностните срокове, е изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти. Съгласно параграф 13 от ЗР към закона сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение, продължават да текат след изтичане на седем дни от обнародването на отмяната на извънредното положение на 18.10.2021 г. Следователно в периода от 13.03.2020 г. до 21.05.2020 г. погасителната давност не е текла. След прибавяне на същия период, в настоящия случай погасителната давност за процесиите вземания би изтекла на 26.12.2021 г. Т.к. е неработен ден, изтича в първия работен ден 29.12.2021г.

Присъединяването на изпълнителните листи към образувано изпълнително дело № 20208100400560 по описа на ЧСИ Н.Н. не прекъсва давността, поради обстоятелството, че същата е настъпила три години преди това.

Фактът, че давността не е била прекъсвана се установява и от самата молба на А. К. за присъединяване на вземането й. Същата моли, на основание чл. 428 от ГПК да се изпратят покани за доброволно изпълнение до двамата ищци. Покана за доброволно изпълнение се изпраща само при образуване на делото и при наличие на данни, че преди това не е била връчена за вземането по друго изпълнително дело. Това се установява и от самия изпълнителен лист, на чийто гръб липсва отбелязване за вземането по същия изпълнителен лист да е било образувано друго изпълнително дело, което да е прекратено, съгласно изискванията на чл. 136 ал.2 от Правилника за администрацията в районните, окръжните, административните, военните и апелативните съдилища, издаден от

Висшия съдебен съвет, който е възприет и се прилага от частните съдебни изпълнители.

Ищците не са извършвали плащания към А. К., не са признавали погасеното по давност вземане по изпълнителния лист, не е осъществено нито едно от основанията за

прекъсване на давностния срок по чл. 116 от ЗЗД преди погасяването му по давност. Образуваното изпълнително дело на 28.07.2022г. и присъединяването на 09.08.2022г. за вземането по изпълнителен лист, е след изтичане на петгодишния давностен срок.

Поисканите по изпълнителното дело изпълнителни способи: за налагане възбрана на имуществото от 09.08.2022г. на ищците, налагане заповест за спиране от 16.08.2022г. на вземанията им по изпълнителни дела № 20227390400221 по описа на ЧСИ С.С. с рег. № 739 на КЧСИ с район на действие Окръжен съд Добрич, с взыскател Г. М. и по изпълнително дело № 20228930400445 по описа на ЧСИ Д.С.-С. с рег. № 893 на КЧСИ с молба вх. № 9753/16.08.2022г. са действия извършени след настъпване на погасителната давност.

Препис от исковата молба, ведно със приложенията са изпратени на ответната страна.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК е последвал писмен отговор от ответната страна.

В писменият отговор, твърденията на дружеството-ответник, са следните:

Ответницата оспорва обстоятелството, че вземането на ищцата е установено по основание и размер, с влязло в сила съдебно решение по ВГр.дело №428/2015 по описа на ДООС е погасено по давност.

В писменият си отговор, ответницата А. Г. К. оспорва обстоятелството, че не е извършила прихващане по насрещни вземания преди завеждане на настоящия иск. Според нея поради обратното действие на прихващането, насрещните задължения са погасени до размера на по-малкото на дата 18.10.2016г., преди изтичане на давността. Според ответницата, поради извършеното прихващане липсва правен интерес от установяване, че процесното вземане е погасено по давност.

С оглед на това, ответницата моли съда да прекрати производството, като недопустимо, поради липсва на правен интерес за ищцата от установяване на обстоятелството, че задължението ѝ към ответницата е погасено по давност, доколкото, то е погасено поради прихващането с насрещно на ответницата и на нейния съпруг Г.К. задължение към М., до размера на по-малкото, към дата 18.10.2016 година.

В писменият си отговор, ответницата моли съда по евентуалност, ако приеме, че иска е допустим, то да отхвърли същия, както неоснователен и недоказан.

Претендира се заплащане на направени деловодни разноски.

Редовно призована в съдебно заседание, ищцата не се явява, представлява се от своя процесуален представител-адвокат П. П. от АК.Д.. От името на своята подзащитна, адвокат П. поддържа исковата молба. Моли съда да приеме събраните писмени доказателства. Моли съда да уважи изцяло исковата молба. Претендира направени деловодни разноски. Представя списък със направени разноски. Представя писмена защита, получена в БРС с Рег. №1350 на 19.03.2024 година.

Редовно призована, ответницата не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Получена е писмена молба с рег. №1144 от 07.03.2024 година, подадена от адвокат

Д.Б.,като пълномощник на ответницата А. К.. В тази молба се посочва,че не може да присъства в съдебно заседание. Изразява се становище по същество на спора. Моли съда да прекрати производството, поради недопустимост на иска въз основа на мотивите изложени в отговора по исковата молба. Претендира направени деловодни разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.Към молбата се приложени и писмени доказателства.представена е писмена защита, изготвена от процесуалният представител на ответницата,адвокат Б. и получена в БРС с Рег.№1374 на 20.03.2024година. В нея се пледира,съдът да прекрати производството поради недопустимост на иска.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства,приема за установена фактическа обстановка и прави следните правни изводи:

С предявеният иск по настоящото дело,съдът е сезиран,на основание чл. 439 от ГПК във връзка с чл. 124 от ГПК, да бъде установено в отношенията между страните,че ответника А. К. не може да иска от ищеца Г. С. М. изпълнение, въз основа на изпълнителни листи № 119/12.07.2016г. и № 189/18.10.2016г., издадени по в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич сумата от 13425 лв., ведно със законната лихва от 01.11.2010г., поради погасяване по давност на материалното право.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест ищецът следва да установи, че за него е налице правен интерес от предявяване на иска.

В тежест на ответника е да докаже, че е титуляр на вземане, подлежащо на изпълнение чрез способите за принудително изпълнение, а с оглед позоваването на изтекла погасителна давност-в тежест на страната е да установи, че са налице обстоятелства, обусловили спиране и/или прекъсване на давността за вземанията.

Искът е допустим.

Допустим е иск по чл. 439 от ГПК само в случай, че е налице образувано изпълнително дело за събиране на вземането на вискателя/ответник по изпълнителен лист. С исковата молба представихме молба от А. К. до ЧСИ Н.Н., с рег. № *** на КЧСИ с район на действие Окръжен съд Добрич с вх. № 9487/09.08.2022г. по изпълнително дело № 560/2020г., с което моли, да бъдат присъединени изпълнителните листи. Това обстоятелство не се оспорва от ответника. В писменият си отговор ответника настоява, че е извършил надлежно извънсъдебно прихващане на насрещни вземания, с което вземането му е погасено и липсва правен интерес от воденето на настоящото дело. В случай, че действително е било извършено надлежно прихващане и А. К., счита вземането си за погасено, то би следвало да депозира молба до съдебния изпълнител с искане за прекратяване на делото и да представи писмени доказателства по настоящото дело. Такива не са представени. Предвид наличието на висящо изпълнително дело при ЧСИ Н.Н., то за ищцата съществува правен интерес от установяване несъществуване на задължението, поради което искът е допустим.

Установена е следната фактическа обстановка:

Между двете страни и трети лица е водено гражданско дело за делба на недвижими имоти № 28/2007г. по описа на Районен съд Каварна и в.гр.д. № 428/2015г. по описа на

Окръжен съд Добрич, по което страните си дължат суми за уравниване на дялове и подобрения, както следва:

1. А. Г. К. има установен и изискуемо вземане от **Г. С. М.** за сумата от **13 423 лв.**, ведно със законната лихва от 01.11.2010г., представляваща увеличение стойността на имота, вследствие извършени подобрения.

За събиране на сумата А. К. е образувала изп.д. № 560/2020г. по описа на ЧСИ Н.Н. въз основа на Изпълнителен лист № 119/12.07.2016г., издаден по Решение № 197/07.07.2016г. по в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич, влязло в сила между страните на **13.08.2016г.** и изпълнителен лист № 189/18.10.2016г. по същото решение. Предмет на настоящото дело е иска за установяване между страните погасяване по давност вземането на К..

2. А. Г. К. има установени и изискуемо вземане от **Б.Е.М.**, ЕГН ***** за сумата от **4 475 лв.**, ведно със законната лихва от 01.11.2010г., представляваща увеличение стойността на имота, вследствие извършени подобрения.

За събиране на сумата А. К. е образувала изп.д. № 560/2020г. по описа на ЧСИ Н.Н. въз основа на Изпълнителен лист № 119/12.07.2016г., издаден по Решение № 197/07.07.2016г. по в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич, влязло в сила между страните на **13.08.2016г.** и изпълнителен лист № 189/18.10.2016г. по същото решение.

От Б.Е.М. е предявен иск за установяване между страните, че вземането на А. К. е погасено по давност. Делото е образувано в Районен съд Каварна под гр.д.№ 346/2022г. С влязло в сила Решение № 119/22.11.2023г. е установено между страните, че Б.М. не дължи сумата на А. К., поради погасяване по давност на вземането. В мотивите си съдът посочва, че изявлението за прихващане не е надлежно извършено.

3. Г.Н.К./съпруг на А. К./ има установени и изискуемо вземане от **Г. М. и Б.М.** за сумата от **22 662 лв.**, която двамата следва солидарно да заплатят, представляваща сума за уравниване на дял от делбен имот

За събиране на сумата Г.К., е образувал изп.д. № 560/2020г. по описа на ЧСИ Н.Н. въз основа на Изпълнителен лист № 90/25.03.2015г., издаден по Решение № 9/13.01.2013г. по гр.д. № 28/2007г. по описа на Районен съд Каварна, влязло в сила между страните на 07.05.2014г.

От Б.Е.М. и Г. С. М., е предявен иск за установяване между страните, че вземането на Г.К., е погасено по давност. Делото е образувано в Районен съд Каварна под гр.д. № 345/2022г. С влязло в сила Решение № 37/03.04.2023г., потвърдено с Решение № 260/10.10.2023г. по в.гр.д.№456/2023г. по описа на Окръжен съд Добрич, е установено между страните, че Б.М. и Г. М. не дължат сумата на Г.К., поради погасяване по давност на вземането. В мотивите си на стр. 12, абзац първи, ред 7 съдът приема, че „Не е допустимо в производството с правно основание чл. 439 от ГПК. ответникът да въвежда нов предмет за разглеждане по делото чрез възражение, респ. да подменя този предмет, като сам

претендира, че неговото вземане не съществува, но на различно от твърдяното от ищите основание. В този смисъл е недопустимо прихващаният да релевира с възражение пасивни вземания на ищите, както срещу него, така и срещу трето неучастващо по делото лице.“

4. Г. С. М. има установено и изискуемо вземане от **А. Г. К. и Г.Н.К.** за сумата от **26 881 лв.** която двамата следва солидарно да заплатят, представляваща сума за уравниване на дял от делбен имот

За събиране на сумата Г. М., е образувала изп.д. № 221/2022г. по описа на ЧСИ С.С. въз основа на Изпълнителен лист № **79/02.08.2022г.**, издаден по Решение № 9/13.01.2013г. по гр.д. № 28/2007г. по описа на Районен съд Каварна, влязло в сила между страните на **07.03.2013г.**

От А. и Г.К.и, е предявен иск за установяване между страните, че вземането на Г. М., е погасено по давност. Делото е образувано в Окръжен съд Добрич под гр.д. № 555/2022г. С влязло в сила Решение № 290/30.10.2023г., е установено между страните, че А. и Г.К.и не дължат сумата на Г. М., поради погасяване чрез прихващане с техни насрещни вземания, както следва:

- със сумата от 13 702 лв. част от вземане от 22 662 лв. на Г.К./т. 3/

- със сумата от 8 187 лв. лихви върху главно вземане от 13 425 лв. на А. К./т.1/ за периода 01.11.2010г. - 18.10.2016г.

- със сумата от 4 991,05 лв. част от вземане от 13 425 лв. на А. К./т.1/

5. Б.Е.М. има установени и изискуемо вземане от **А. Г. К. и Г.Н.К.** за сумата от **8960 лв.,** която двамата следва солидарно да заплатят, представляваща сума за уравниване на дял от делбен имот.

За събиране на сумата Б.М., е образувал изп.д. № 445/2022г. по описа на ЧСИ Д.С. - С. въз основа на Изпълнителен лист № **81/02.08.2022г.**, издаден по Решение № 9/13.01.2013г. по гр.д. № 28/2007г. по описа на Районен съд Каварна, влязло в сила между страните на 07.03.2013г.

От А. и Г.К.и, е предявен иск за установяване между страните, че вземането на Г. М., е погасено по давност. Делото е образувано в Районен съд Каварна като гр.д. № **359/2022г.**

Съдът приема, че с оглед,събраните по делото писмени доказателства се доказва,че вземането на ответницата е погасено по давност.

С Решение № 197/07.07.2016г. по в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич, ищецът Г. С. М., е осъдена да заплати на ответника А. К. сумата от 13 425 лв. Решението е влязло в сила между страните на 13.08.2016г. От тогава е започнал да тече 5 годишен давностен срок, който е изтекъл на 13.08.2021 г. Съгласно разпоредбата на чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение в първоначалната й редакция (ДВ, бр. 28/28.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г.), спират да текат от 13.03.2020г. до отмяната на извънредното положение давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждаат задължения за частноправните субекти, с изключение на сроковете по НК и

ЗАНН. Със Закона за изменение и допълнение на ЗМДВИП (ДВ, бр. 34/9.04.2020 г.) нормата на чл. 3, т. 2 е изменена, като отпадат „и други срокове“, а в пар. 13 от Заключителните разпоредби на ЗИД ЗМДВИП (ДВ, бр. 34/9.04.2020 г.) е предвидено, че сроковете по чл 3, т. 1 и т. 2 относно „други срокове“ в досегашната редакция, сгрени от обявяването на извънредното положение до влизането в сила на този закон, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването му в „Държавен вестник“. Следователно срокът на погасителната давност се удължава с два месеца и 7 дни. В конкретния случай давностният срок е изтекъл на **20.10.2021г.** В този период ответникът не е предприел действия, с които да е прекъснал или спрял давността. А. К. не навежда твърдения и не представи доказателства оспорващи твърденията на ищеца. Същата е подала молба за присъединяване вземането и към образувано изпълнително дело № 560/2020г. по описа на ЧСИ Н.Н. на 09.08.2022г. с молба вх. № 9487, т.е. почти десет месеца след като вземането и е погасено по давност.

С Решение № 241/10.10.2016г. по в.гр.д. № 428/2915г. по описа на ДОС, е допусната поправка на явна фактическа грешка,относно присъждането на законна лихва върху главницата от 13 425 лв., считано от 01.11.2010г. Допълнително решение е влязло в законна сила на 18.11.2016г. При условие, че главното вземане е погасено по давност на 20.10.2021г., то и акцесорното му задължение също е погасено по давност. На самостоятелно основание, считано от влизане в сила на допълнителното решение на 18.11.2016г., вземането на за законна лихва, е погасено по давност на 25.01.2022г. Тази дата отново е преди подаване на молбата до ЧСИ за събиране на сумата.

Депозиран е писмен отговор от А. К. с твърдения за извършено **извънсъдебно прихващане.**

Според твърдения от ответника в писмения отговор е извършила извънсъдебно прихващане на сумата, дължима от Г. М.. Представя и изявления отправени от нея и Г.К. до ЧСИ С.С. и ЧСИ Д. С. - С.. Твърди, че именно с тях е извършила извънсъдебно прихващане на дължимите суми от Г. М., поради което и искът е недопустим, поради липса на правен интерес у ищеца. Същевременно в писмения си отговор на стр. 3 /последен абзац/ изрично посочва, че след твърдяното извънсъдебно прихващане, **вземането ѝ от Г. М. е с дължим остатък от 8433,95 лв, част от главница от 13425 лв., ведно със законната лихва от 18.10.216г.** Т.е. признава, че сумата не е изцяло погасена чрез извънсъдебно прихващане и същата се дължи от ищеца, с което оборва собствените си твърдения за извършено прихващане на сумата.

Поради, което и съдът не дължи произнасяне по наведеното твърдение или да извършва служебно прихващане, при условие, че не е направено надлежно възражение за прихващане от ответника.

В депозираната по настоящото дело молба,ведно с приложено Решение № 290/30.10.2023г. по гр.д. № 555/2022г. по описа на Окръжен съд Добрич, ответницата твърди, че между страните е налице сила на присъдено нещо, с което се установявало, че вземането на А. К. срещу Г. М. и погасено чрез извършено прихващане, те не са дали повод за завеждане на делото, искът бил недопустим и следва да се прекрати производството.

Между двете страни действително има влязло в сила решение, по предявена искова молба пред Окръжен съд Добрич. Но видно от самото решение вземането на А. К. срещу Г. М., предмет на настоящото дело, не е погасено чрез твърдяното извършено прихващане, поради което е налице правен интерес за доверителната ми да се снабди със съдебно решение установяващо погасяването по давност на задължението й.

С оглед пълнота на мотивите съдът съобразява следните обстоятелства:

Съгласно чл. 103, ал. 1 от ЗЗД когато две лица си дължат взаимно пари или еднородни заместими вещи, всяко едно от тях, ако има вземането му е изискуемо и ликвидно, може да го прихване срещу задължението си. Прихващането се извършва чрез изявление на едната страна отправено до другата/чл.104, ал. 1 от ЗЗД/. Следователно следва да са налице кумулативно визираните предпоставки:

1. Дължаци се между страните взаимно пари или еднородни заместими вещи.

Безспорно е по делото от представените писмени доказателства и твърденията на страните, че страните си дължат взаимно пари, поради което е налице първата предпоставка и възможност за извършване на прихващане.

2. Вземането на всяка от страните да е изискуемо и ликвидно.

Вземанията на двете страни една срещу друга са възникнали, въз основа на влезли в сила съдебни решения, поради което се явяват изискуеми и ликвидни.

3. За да бъде извършено прихващане на две насрещни вземания следва да има идентичност на страните по двете насрещни вземания.

В конкретния случай е налице идентичност на страните по двете насрещни вземания, поради което е могло да се извърши прихващане.

4. Изявлението за прихващане да е отправено и връчено на другата страна.

Изявление за прихващане не е отправено и връчено до Г. М. и Б.М..

Съгласно разпоредбата на чл. 104, ал.1, изр. 1 от ЗЗД прихващането се извършва **чрез изявление на едната страна, отправено до другата.**

Изявление за прихващане не е отправено до Г. М.. По делото е приложена и адресирана молба от 15.08.2022г. от ответника и третото лице Г.К. до ЧСИ С. по изпълнително дело № 221/2022г. по неговия опис. Т.е. изявлението е отправено до трето лице, а не до Г. М..

Изявление не е отправено и до Б.М.. По делото е приложена молба отправена и адресирана на 17.08.2022г./а не както твърди 15.08.2022г./ от ответника и третото лице Г.К. до ЧСИ С.-С. по изпълнително дело № 445/2022г. по нейния опис. Т.е. изявлението е отправено отново до трето лице.

Молбите с изявления за извършени прихващания не са адресирани до кредиторите.

Частните съдебни изпълнители не са пълномощници на Г. М. или Б.М., не са

упълномощавани да получават документи лично адресирани до взискателите по делото, още по-малко изявления за прихващане. В рамките на своята компетентност по изпълнителното дело, ЧСИ, може да „препрати“ постъпил по изпълнителното дело документ от едната страна отправена до другата страна, като и даде възможност да изрази становище. В конкретния случай, копие от Молбата е препратена и получена от упълномощен адвокат по изпълнителното дело с указание да изрази становище. В даденото пълномощно същата не е упълномощена да получава изявления за прихващане.

Предвидена е възможност в чл. 18, ал. 5 от ЗЧСИ, частният съдебен изпълнител да връчва всякакви покани, съобщения и отговори във връзка с гражданскоправни отношения, включително такива извън образувани пред него изпълнителни дела. За целта обаче, следва същият изрично да е оправомощен от изпращащата страна да извърши исканото връчване. В този случай **изпращаният документ следва да е адресиран до получателя, а не до самият частен съдебен изпълнител**. В настоящият случай, молбата е адресирана до ЧСИ като трето лице, а не до кредитора/длъжник на ищците. Няма направено искане молбата/изявление да бъде връчена на Б.М. и Г. М..

По отношение на отправянето на изявление и връчването му са приложими разпоредбите на ГПК, доколкото в ЗЗД като материален закон липсват законови разпоредби. Изявлението следва да бъде връчено лично на адресата по постоянен или настоящ адрес или на упълномощено от него лице, което да го получи. Връчването може да се осъществи чрез куриерска или пощенска служба, по имейл, чрез нотариус или частен съдебен изпълнител, по факс. Това обаче не е сторено.

Извънсъдебното прихващане, освен изявление включва във фактическия си състав и **получаването на изявлението от насрещната страна**. Същото следва да бъде адресирано до насрещната страна. В конкретния случай това не се е осъществило.

Приложенияте по делото молби в същността си **представяват отправени искания от ответника и третото лице Г.К. частните съдебни изпълнители С. и С.-С. да извършат прихващания на сумите по изпълнителните дела**. На стр. 1, последен абзац от молбите, е вписан следния текст „В случай, че приемете, че не е във Вашите правомощия да извършите прихващане, което потвърждава твърденията ни. Частният съдебен изпълнител няма компетентност да извършва прихващане на сумите. Извънсъдебното прихващане се извършва с изпращане на изявлението до другата страна, а не до трето лице и то да извършва прихващане. В случай, че прихващането се извърши извънсъдебно и се представят доказателства по изпълнителното дело: отправено изявление до кредитора, документ удостоверяващ връчването на изявление, то тогава съдебният изпълнител **има право само да констатира** вече извършеното извънсъдебно прихващане. Процедурата по извършване на прихващане стои извън правомощията на съдебния изпълнител и се развива отделно и извън изпълнителното дело.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че изявлението за извършено прихващане не е отправено и връчено по надлежния ред, поради което и не е породило правел ефект.

Волята за прихващане трябва да бъде ясно изразена, предвид преобразуващия

характер на правото да се извърши прихващане. При наличие на различни вземания, възникнали в различен период от време от различни субекти, то следва, за да породи действие, в изявлението ясно и точно да се посочи кое вземане се прихваща с вземане на кой субект. Настоящият случай не е такъв:

В молба вх. № 10922/17.078.2022г., отправена до ЧСИ Д. С.- С., е посочено, че А. К. и Г.К. имат установено вземане по основание срещу Б.Е.М. в размер на 32 506,83 лв.

В молба вх. № 03847/15.08.2022г. адресирана до ЧСИ С.С., е посочено, че двамата имат установено вземане по основание срещу Г. С. М. в размер на 56 731.88 лева. От останалата част от текстовете в двете молби, не става ясно, че за събиране на вземанията им, е образувано изпълнително дело № 560/2020г. по описа на ЧСИ Н. гр. Добрич.

За да се счете, че прихващането е породило действие следва изявлението да бъде ясно и конкретизирано, кое вземане на длъжника, с кое вземане на кредитора се прихваща. В настоящият случай, имаме различни субекти, всеки със свое вземане. Така наречените изявления не са конкретни и ясни. В писмения си отговор ответника прави опит да конкретизира извършеното прихващане, но това не може да замести твърдяното от него извънсъдебно прихващане.

Начинът, по който са написани, така наречените изявления за прихващане, могат да бъдат не само интерпретирани, но и ищеца, ако беше адресирано до него, или съдебните изпълнители не могат да знаят кои вземания на кой кредитор са прихванати с кои насрещни вземания на длъжниците. Ако бяха адресирани правилно, то съвсем спокойно можеше ищеца да приеме, че прихващането е настъпило в съвсем различен ред, от този посочен в писмения отговор, поради наличието на неяснота в изявлението. Именно затова е необходимо винаги изявлението да бъде конкретизирано, за да не остави съмнение относно това, кое вземане с кое насрещно вземане се погасява.

Очевидно настоящият случай не е такъв, поради което и не може да се приеме, че има надлежно извършено прихващане.

Съдът счита, че прихващането следва да бъде ясно и конкретизирано още в момента на изпращане на изявлението и неговото получаване при спазване разпоредбите на ЗЗД. В противен случай, би се достигнало до настоящата ситуация, в която не е ясно кой с каква сума прихваща задължението си към кой кредитор.

В т. 1 от Тълкувателно решение № 2 от 18.03.2022г. по т.д. № 2/2020г. на ОСГТК в мотивите е посочено изрично, че за да породи предвидения в закона ефект - погасяване на насрещните вземания до размера на по-малкото, изявлението трябва да съдържа белезите, които индивидуализират всяко едно от тях по страни, основание и размер. В конкретния случай, извънсъдебното прихващане е общо, като се смесват различни страни, с различни насрещни вземания, породени от различни основания, без конкретизация по размер и кое с кое вземане се прихваща. Следователно, в този си вид същото не може да породи предвидения в закона ефект - погасяване на насрещни вземания.

В същата точка от тълкувателното решение е посочено, че „При съдебно прихващане

с активно вземане, което е погасено по давност още при въвеждане на възражението, влизането на решението в сила обаче винаги следва по време момента на изтичане на давностния срок. Това изключва всяка възможност за съдебно прихващане с погасено по давност вземане и противоречи на чл. 103, ал. 2 ЗЗД.

Съдът приема, че вземането на ответника Г.К. е погасено по давност, преди образуване на настоящото дело, и установява, че твърдяното от ответника извънсъдебно прихващане не е породило предвидения в закона ефект- погасяване на насрещните вземания до размера на по-малкото, то изключва възможността, да извърши съдебно прихващане с погасено по давност вземане.

С оглед изложеното съдът приема, че искът е допустим и като такъв е основателен и доказан и следва изцяло да бъде уважен.

По деловодните разноси:

По отношение на направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и недължимост на разноските, съдът взе предвид следното:

Към дата на образуване на гражданското дело, както и към настоящия момент, има образувано изпълнително дело срещу ищеца за събиране на процесната сума, което дава повод и основание да се предяви настоящия иск по чл. 439 от ГПК. Твърдението, че е извършено извънсъдебно прихващане от ответника, поради което не е дал повод за завеждане на делото е несъстоятелно. както обстойно се мотивира по-горе, съдът приема, че не е извършено извънсъдебно прихващане на посочената сума, поради което ответника е дал повод за завеждане на делото.

Следователно ответната страна следва да дължи сумата за сторени разноси за заплатена държавна такса в пълен размер, както и за адвокатски хонорар. Следва да имате предвид, че по делото са проведени 7 открити съдебни заседания: 29.11.2022г., 17.01.2023г., 31.01.2023г., 21.03.2023г., 04.05.2023г., 26.10.2023г. и 11.03.2023г. , на които са осъществявани процесуални представителства и защита от упълномощения адвокат в пълен обем. Ето защо, е несъстоятелно възражението за правомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

С оглед искането по чл.78, ал.1 ГПК и изхода на делото, право на разноси има ищеца, респективно неговия процесуален представител.

От представения списък с разноси от ищцовата страна се установява, че е са направени такива, а именно:

- заплатена държавна такса за образуване на делото в размер на 540 лв.,
- заплатена държавна такса за образуване на въззивно частно дело №413/2023 пред ДОС, в размер на 15 лева.
- адвокатско възнаграждение пред ДОС-400 лева,
- адвокатско възнаграждение по настоящото дело в размер на 1610 лв.
- заплатена такса превод в размер на 5,50 лева

Общо направените деловодни разnosки от ищцовата страна са в размер на 2570,50лв. Тези разnosки следва да бъдат заплатени от ответницата в полза на ищцата.

С оглед изложеното и на основание чл. 235 от ГПК, съдът,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено в отношенията между страните, че ответника **А. Г. К.** с ЕГН ***** с адрес ***, **не може да иска** от ищцата **Г. С. М.** с ЕГН ***** от *** **изпълнение, въз основа на:**

- **изпълнителен лист № 119 12.07.2016г.** издаден от Окръжен съд Добрич, въз основа на Решение № 197 07.07.2016г. по в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич, с който **Г. С. М.** с ЕГН ***** е осъдена да заплати на **А. Г. К.**, ЕГН ***** от **13 425 лв./**тринадесет хиляди четиристотин двадесет и пет лева/, представляваща съответната на притежаваните от нея идеални части в съсобствеността сума на увеличената стойност на делбения имот в резултат на извършените от ищцата подобрения

- **изпълнителен лист № 189/18.10,2016г.**, издаден от Окръжен съд Добрич, въз основа на Решение № 241/10.10.2016г. по в.гр.д. № 428/2015г. по описа на Окръжен съд Добрич, с който **Г. С. М.** с ЕГН ***** е осъдена да заплати на **А. Г. К.**, ЕГН *****, **законна лихва**, върху главното парично задължение в размер на 13 425 лв./тринадесет хиляди четиристотин двадесет и пет лева/, считано от датата на подаване на исковата молба в съда /01.11.2010г./ до окончателното му изплащане, **поради погасяване по давност на материалното право, установено със съдебните решения, въз основа на която е издаден изпълнителния лист срещу ищцата.**

ОСЪЖДА **А. Г. К.** с ЕГН ***** с адрес *** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на **Г. С. М.** с ЕГН ***** от ***, направени деловодни разnosки общо в размер на **2570,50 лв.** (две хиляди петстотин и седемдесет лева и петдесет стотинки).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Добрич, в двуседмичен срок от съобщението му до страните.

Съдия при Районен съд – Балчик: _____